

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมเงินของเกษตรกรชาวไร่อ้อย
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Economic Factors Affecting Saving of Pineapple Famers in
Phrachub Kirikhan Province

สุมานะ นาคผ่อง* และสุเมธ ฐวदारาตระกูล
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Sumana Nakpong* and Sumeth Tuvadaratragool
Graduate School, Stamford International University

Received: August 4, 2020

Revised: October 2, 2020

Accepted: October 6, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณแบบสำรวจซึ่งใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 400 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยตรวจสอบรายด้านจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรเพื่อหาความเชื่อมั่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และ สถิติถดถอยเชิงพหุคูณ ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า 1) จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่ากับ 2,645.75 บาท จำนวนเงินออมเฉลี่ยสูงสุดต่อเดือน 20,000 บาท และจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่ำสุดต่อเดือน 0 บาท และ 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจด้านผลตอบแทนการอ้อมมีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การออมเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สมการถดถอยพหุคูณ

Abstract

The objectives of this study were 1) to study average monthly saving of Pineapple Famers in Phrachub Kirikhan Province, and 2) to study economic factors affecting average monthly saving of Pineapple Famers in Phrachub Kirikhan Province. This study was quantitative and survey research employing a questionnaire as the data collection tool. The sample included 400 Pineapple Famers in Phrachub Kirikhan Province recruited by the sampling technique of cluster sampling. The questionnaire was tested in term of content validity with 3 experts and pretested to determine the reliability before distributing to the sample group. The statistical analysis included mean, standard deviation, maximum, minimum and multiple regression analysis. Research findings were 1) Average monthly saving of Pineapple Famers in Phrachub Kirikhan Province was 2,645.75 Baht with the maximum of 20,000 Baht and minimum of 0 Baht, and 2) Economic factors of saving returns affected average monthly saving of Pineapple Famers in Phrachub Kirikhan Province at the statistical significance level of .05.

Keywords: Saving, Economic factors, Multiple regression

บทนำ

การออมถือว่าสำคัญต่อเศรษฐกิจในแง่ที่ว่า การออมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพราะเนื่องจากการเป็นการกำหนดการลงทุน การผลิตของประเทศ และการจ้างงาน การออมช่วยเสริมสร้างความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและลดความผันผวนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการออมในระดับสูงจะทำให้การลงทุนในประเทศไม่จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศ อีกทั้งยังช่วยลดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน รวมทั้งการออมยังช่วยในการพัฒนาตลาดทุน โดยการออมเงินในระบบเป็นการระดมเงินต้นทุนต่ำ (Fiscal Policy Office, 2017) จะเห็นได้ว่าการออมมีความสำคัญในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่งในอนาคต หากใครเก็บออมก่อนย่อมมีความมั่นคง มั่งคั่งก่อน นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองแล้วยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ซึ่งการออมจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย เกษตรกรชาวไร่สับปะรดในประเทศไทย เป็นกลุ่มอาชีพที่มั่นคง แต่ระดับการออมต่ำ และรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับราคาของสับปะรด ถ้าราคาสูงเกษตรกรจะมีเงินที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าราคาลดลง รายได้ก็จะลดลง แต่ราคาสับปะรดในปี 2562 คาดการณ์ว่าราคามีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากรัฐบาลได้มีการปฏิรูปภาคการเกษตร โดยแนะนำให้เกษตรกรเพาะปลูกพืชที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ฤดูกาลนี้น่าจะเห็นผลชัดเจน คาดว่าปีนี้สับปะรดจะมีผลผลิตลดลงจากปีก่อนเกือบ 1 แสนตัน ซึ่งแน่นอนว่า จะทำให้ราคาสับปะรดของปี 2562 นี้ มีราคาที่ดีขึ้นด้วย (Office of Agricultural Economics, 2019) เมื่อมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายใช้สอย ในชีวิตประจำวัน ทั้งในเรื่องอุปโภค และบริโภค ตามความพึงพอใจตามรูปแบบการใช้ชีวิตของแต่ละบุคคล จะนำไปสู่พฤติกรรมการใช้จ่ายที่มากขึ้น เมื่อมีการใช้จ่ายแล้วเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายเกษตรกรจะนำเงินจำนวนนั้นมาออมหรือไม่ หรือเรียกว่าใช้ก่อนออมทีหลัง (Srasintorn, 2017)

ปัจจุบันสถานการณ์เศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจภายในประเทศเกิดการชะลอตัว ระดับการออมรวมของประเทศ ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2561 มีมูลค่าการออมจากครัวเรือนทั่วประเทศประมาณ 21.6 ล้านครัวเรือน พบว่า มีครัวเรือนที่มีการออมเงิน 15.7 ล้านครัวเรือน หรือร้อยละ 72.9 และอีก 5.8 ล้านครัวเรือน หรือร้อยละ 27.1 ไม่มีเงินออม ในขณะเดียวกัน ค่าครองชีพปัจจุบันก็เพิ่มมากขึ้นจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น การลอยตัวของก๊าซหุงต้ม และสินค้าที่มีการปรับตัวสูงขึ้น เมื่อพิจารณาวิธีการจัดสรรเงินออมของครัวเรือนที่แตกต่างกัน โดยครัวเรือนจะนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายใช้สอยก่อน เมื่อเหลือจากการใช้จ่ายแล้วจึงจะเก็บออมร้อยละ 38.9 ในขณะที่ครัวเรือนที่แบ่งส่วนของเงินออมไว้ก่อนที่จะนำเงินไปใช้จ่ายใช้สอยคือร้อยละ 22.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกลุ่มที่มีการวางแผนเก็บออมอย่างจริงจังค่อนข้างน้อยกว่ากลุ่มอื่น ในขณะที่หลายครัวเรือนยังคงมีความไม่แน่นอนในการจัดสรรเงินออมถึงร้อยละ 38.5 ซึ่งใกล้เคียงกับการนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายใช้สอยก่อน เมื่อเหลือจากการใช้จ่ายจึงจะเก็บออม เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า ครัวเรือนยังมีความกังวลกับการที่จะเก็บออมอาจจะเกิดจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น หรืออาชีพยังไม่มีความมั่นคงพอที่จะวางแผนการออม การออมครัวเรือนถือเป็นการออมระดับจุลภาคเมื่อเทียบกับการออมในภาพรวมของประเทศโดยร้อยละ 30 ของการออมสุทธิในประเทศเป็นการออมจากภาคครัวเรือน ดังนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องสนับสนุนการเพิ่มรายได้ให้มั่นคงและสร้างพฤติกรรมออม ทั้งกับกลุ่มที่มีการออมอยู่แล้วและกลุ่มเป้าหมายที่ยังมีระดับการออมไม่เพียงพอ เพื่อยกระดับการออมครัวเรือนและความมั่นคงในชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น ควบคู่กับส่งเสริมการออมภาคธุรกิจเอกชนและภาครัฐ เพื่อให้การออมรวมของประเทศเพียงพอต่อการลงทุนของประเทศ (National Statistical Office, 2017)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่การปลูกสับปะรดมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศไทย เมื่อเกษตรกรปลูกสับปะรดกันเยอะทำให้ปริมาณผลผลิตออกมาเกินความต้องการของตลาด ส่งผลให้สับปะรดมีราคาตกต่ำ แต่ในปี 2562 ราคาผลผลิตสับปะรดมีราคาที่สูงขึ้น ด้วยสภาพอากาศที่แห้งแล้งทำให้ผลผลิตออกมาค่อนข้างน้อย (Office of Agricultural Economics, 2019) เกษตรกรที่ปลูกสับปะรดมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่ราคาสับปะรดก็จะขึ้น ๆ ลง ๆ ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตสับปะรดที่ออกมาและความต้องการของตลาด ดังนั้นจึงทำให้รายได้ของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดมีความไม่แน่นอน เมื่อรายได้ของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดไม่แน่นอนจึงส่งผลให้จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่สับปะรด มีความไม่แน่นอนตามไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมเงินของเกษตรกรชาวไร่สับปะรด ในเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวางแผนการออมเงิน ให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเผยแพร่ผลงานวิจัย ให้เกษตรกรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

สำหรับแนวคิดการวิจัยศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมเงินของเกษตรกรชาวไร่น้ำปละในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออม (John Maynard Keynes, 1936) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินมีความหมาย ดังนี้ 1) รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ของผู้บริโภคโดยปกติมีผู้รายได้มากย่อมมีเงินเหลือและออมได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย 2) ค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยสำคัญอีกอันหนึ่งในการกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคแต่ละคนหรือแต่ละครอบครัวขึ้นอยู่กับนิสัยในการใช้จ่าย จำนวนสมาชิกในครอบครัว สุขภาพของคนในครอบครัว โดยทั่วไปแล้วถ้าบุคคลหรือครอบครัวใดมีค่าใช้จ่ายมากจะทำให้มีเงินเหลือน้อย และออมทรัพย์ได้น้อย 3) สถาบันการลงทุน เป็นสถาบันที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ออมในการออมเงินหากให้บริการดี มีความมั่นคงสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้ออมทรัพย์มากขึ้น 4) อัตราดอกเบี้ย หากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคลดการใช้จ่ายลงและนำเงินมาออมทรัพย์มากขึ้น 5) โอกาสในการลงทุน ถ้ามีโอกาสมากในการลงทุนและมีผลตอบแทนดีก็จะเป็นการจูงใจให้มีการออมมากขึ้น 6) ขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและการออมทรัพย์ได้มากเช่นกัน ขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างทำให้มีการใช้จ่ายเงินกันมาก เช่น งานบวช งานศพ งานแต่งงาน ในบางท้องที่มีการแข่งขันกันมาก ต้องจัดงานเลี้ยงหลายวัน มีมหรสพ เลี้ยงกันทั้งหมู่บ้านใช้จ่ายเงินที่เก็บหอมรอมริบมาหลายปี จนหมดบางรายถึงกับต้องเป็นหนี้เป็นสินไปอีกนาน และ (Suwannawut and Tavarom, 2017) กล่าวว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม (การออมในรูปสินทรัพย์ถาวร การออมในรูปของทรัพย์สินทางการเงินในระบบ และการออมในรูปของทรัพย์สินทางการเงิน นอกกระบบ) ความไม่แน่นอนของรายได้มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการออม ภาวะเสี่ยงจากสถานการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม นโยบายของรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม และ ความไม่แน่นอน (John Maynard Keynes, 1936) กล่าวว่า การออม (Saving) ถือเป็นการสะสมเงินในส่วนที่นำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบัน เพื่อเก็บสะสมไว้ใช้ในอนาคต หรือการนำรายได้ที่เหลือจากการหักรายจ่ายเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันนำมาเก็บไว้ในรูปแบบต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงในการดำรงชีวิตในอนาคต (Sirimachan, 2015) กล่าวว่า การออมส่วนบุคคลในทางบัญชี หมายถึงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ (Net Worth) ของบุคคลในรอบบัญชีแต่ละรอบ โดยไม่รวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการตีราคา (Revaluation) ของสินทรัพย์ และหนี้สินที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงในเชิงสถิติ (Stock Concept). John Maynard Keynes (1936:) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ประกอบด้วย 1) ปัจจัยทางผลตอบแทน อัตราผลตอบแทนเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออม การออมที่ให้ผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอมีผลต่อการตัดสินใจ 2) ปัจจัยความเสี่ยง หมายถึง ความพร้อมของสถาบันการเงิน เช่น การให้ผลตอบแทนต่อการออม การโฆษณาและสิ่งจูงใจ แหล่งที่มาของรายได้แน่นอน แหล่งที่มาจากรายได้ไม่แน่นอนและปริมาณทรัพย์สินทางการเงินสุทธิของครัวเรือน 3) ปัจจัยระยะเวลา หมายถึง ระยะเวลาของการออมในการกำหนดผลตอบแทนโดยอัตราดอกเบี้ย จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากปัจจัยหนึ่งในการออม และ 4) ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรที่กำหนดตัวหนึ่ง โดยตัวอย่างปัจจัยในทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อการออมเช่น จำนวนผู้เงินได้ในครัวเรือนเป้าหมายการออม

รสนิยมในการบริโภค อายุ การศึกษา อาชีพ ขนาดของครอบครัว กรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดิน สภาพภูมิศาสตร์ และเขตที่อยู่อาศัย

รายรับรวม พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นิยามคำว่า รายรับไว้ว่า รายการรับ มีรายรับเพิ่มขึ้น คู่กับ รายจ่าย คือ เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร อันเนื่องมาจากการประกอบกิจการ ขณะที่ Jannak (2012) กล่าวว่ารายรับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ของผู้บริโภคโดยปกติมีผู้รายได้มากย่อมมีเงินเหลือและออมได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย จากคำนิยามข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับด้านรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ได้ดังนี้ รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ คือรายรับจากการผลผลิต การตัดสับปรด รายรับจากค่าเช่าที่ปลูกสับปรด ที่สามารถทำให้เกิดการออมได้

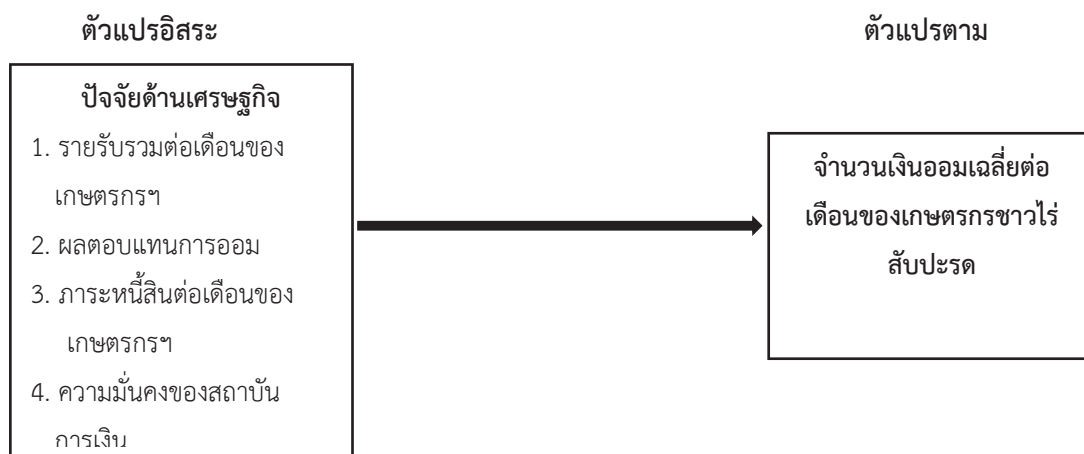
ผลตอบแทนการออม หมายถึงอัตราผลตอบแทนเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการออม เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินปันผลจ่ายประจำปี ระยะเวลาในการสร้างผลตอบแทน ความคุ้มค่า เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้จากสินทรัพย์อื่น ๆ และผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนมีความหลากหลาย (Srasintorn, 2017) นอกจากนี้ อัตราผลตอบแทนเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการออมได้แก่ อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ่ายเงินปันผล ระยะเวลาที่ได้รับเงินคืน และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออมเงินเช่น การรับคืนเงินภาษี (Paksasouy, 2018) จากความหมายข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับด้านผลตอบแทนการออมได้ดังนี้ อัตราผลตอบแทนการออมเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการออม เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินปันผลจ่ายประจำปี ระยะเวลาในการสร้างผลตอบแทน ความคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้จากสินทรัพย์อื่น ๆ

ภาระหนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันที่ต้องจ่ายชำระคืนแก่บุคคลภายนอก ในอนาคต ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เช่น เจ้าหนี้การค้า เงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชี เจ้าหนี้จำนอง เป็นต้น (Chaithongkam, 2014) นอกจากนี้ ภาระที่ผูกพัน ที่ได้ไปกู้เงินมา หรือการไปยืมเงินมาเพื่อมาใช้จ่ายต่าง ๆ และต้องจ่ายชำระคืนเมื่อถึงเวลาที่กำหนดที่ต้องชำระคืนตามที่ตกลงกันไว้กับเจ้าหนี้ (Konthong, 2017) จากความหมายข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับด้านภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ ได้ดังนี้ ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ หมายถึง เงินที่เกษตรกรฯ ติดค้างอยู่จะต้องใช้ให้แก่เจ้าหนี้ ได้แก่ เพื่อนญาติพี่น้อง สหกรณ์ ไร่รับจำนำ สถาบันการเงิน การกู้เงินเพื่อทำการเกษตร หรือค่าบัตรเกษตรกรเพื่อซื้อปุ๋ย ยา และต้องชำระคืนเมื่อถึงกำหนดชำระ

ความมั่นคงของสถาบันการเงิน หมายถึงความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินที่ตัดสินใจออมได้แก่ สถาบันการเงินที่มีชื่อเสียง ความปลอดภัยในการออม และความพึงพอใจในการใช้บริการ (Konthong, 2017) นอกจากนี้ความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินที่ตัดสินใจออมได้แก่ สถาบันการเงินที่มีชื่อเสียง ความปลอดภัยในการออม และความพึงพอใจในการใช้บริการความสามารถติดต่อได้สะดวก (Paksasouy, 2018) จากความหมายข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับด้านความมั่นคงของสถาบันการเงิน ได้ดังนี้ ความมั่นคงของสถาบันการเงิน หมายถึง ความมีชื่อเสียงของสถาบันการเงิน ความปลอดภัยในการออม และความพึงพอใจในการใช้บริการ ความสะดวกในการติดต่อ และสภาพคล่องของสถาบันการเงิน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การออมถือมีส่วนสำคัญ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ออม ถ้าผู้ออมมีเงินเหลือ แต่ไม่ยอมที่จะออมเงิน หากเกิดเหตุฉุกเฉิน จึงไม่มีเงินเพียงพอที่จะนำมาใช้จ่ายยามฉุกเฉินและการออมเงินถือว่าการออมที่เป็นรากฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ และปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมเงินมีหลายปัจจัย ตัวอย่างเช่น รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ผลตอบแทนการออม ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยด้านเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้น มาสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิด

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 8 อำเภอ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงคำนวณจำนวนของกลุ่มตัวอย่างแบบใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากรของ Cochran (1953) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนดคือ ไม่น้อยกว่า 384 คน

งานวิจัยนี้ใช้เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการแบ่งประชากรออกตามพื้นที่ โดยสุ่มตัวอย่างประชากรจาก 4 อำเภอ ดังนี้ อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอด และอำเภอกุยบุรี เพราะอำเภอดังกล่าวข้างต้นเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ปริมาณการปลูกสับปะรดมากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากรซึ่งงานวิจัยนี้จะแบ่งจำนวนตัวอย่างที่ต้องการกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จึงทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างอำเภอละ 100 คน รวม 4 อำเภอ จะได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

สุดท้ายผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งงานวิจัยนี้จะแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 4 อำเภอ

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
อำเภอหัวหิน	100
อำเภอปราณบุรี	100
อำเภอสามร้อยยอด	100
อำเภอกุยบุรี	100
รวม	400

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

- 1) รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ
- 2) ผลตอบแทนการออม
- 3) ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ
- 4) ความมั่นคงของสถาบันการเงิน

ตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรฯ

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่เป็นลักษณะของแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเชื่อมโยงจากกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเข้ากับเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ไม่เกิน 10 ปี รวบรวมมาได้ นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่ด้านเศรษฐกิจมีผลต่อการออมเงินของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มี 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ และรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ผลตอบแทนการออม ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และความมั่นคงของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ และได้สร้างขึ้นเพื่อให้คะแนนตามหลักของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) โดยแบ่งระดับความสำคัญ ออกเป็น 5 ระดับ

มีความสำคัญมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มีความสำคัญมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
มีความสำคัญปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
มีความสำคัญน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
มีความสำคัญน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

การแปรผลโดยการจำแนกช่วงการวัดจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 โดยการคำนวณหาพิสัยได้ดังนี้

$$\text{พิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}}$$

$$\text{พิสัย} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

มาตรชี้วัดที่เป็นอัตราช่วงจะเป็นดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง มีระดับความสำคัญมากที่สุด
- 3.41 – 4.20 หมายถึง มีระดับความสำคัญมาก
- 2.61 – 3.40 หมายถึง มีระดับความสำคัญปานกลาง
- 1.81 – 2.60 หมายถึง มีระดับความสำคัญน้อย
- 1.00 – 1.80 หมายถึง มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดโดยใช้มาตรวัดอัตราส่วน (Ratio Scale)

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบรายด้าน (Item Object Congruence, IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แบบสอบถามทุกข้อ มีค่า IOC มากกว่า .60 จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี Cronbach's Coefficient Alpha ได้ค่าเท่ากับ .789

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตัวเองไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเองตามความจริงระหว่างวันที่ 1 – 31 สิงหาคม 2563 หลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามอีกครั้ง เมื่อได้แบบสอบถามครบทั้ง 400

ชุดที่ถูกต้องและสมบูรณ์แล้วจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติในการคำนวณผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และ ค่าต่ำสุด

2. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการศึกษา

1. จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 44 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส และมีรายรับรวมต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	$\bar{X}$	S.D.	Max	Min
จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	2,645.75	2,407.83	20,000	0

2. จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่ากับ 2,645.75 บาท ($\bar{X} = 2,645.75$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2,407.83 บาท (S.D. = 2,407.83) จำนวนเงินออมสูงสุดต่อเดือน 20,000 บาท (Max = 20,000) และจำนวนเงินออมต่ำสุดต่อเดือน 0 บาท (Min = 0)

การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	-593.390	922.357		-.643	.520
รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ (X_1)	-263.811	290.139	-.075	-.909	.364
ผลตอบแทนการออม (X_2)	602.901	270.608	.162	2.228	.026*
ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ (X_3)	140.498	202.355	.051	.694	.488
ความมั่นคงของสถาบันการเงิน (X_4)	297.333	222.599	.080	1.336	.182

Durbin-Watson = 1.613, R = .196, $R^2 = .038$, Adj. $R^2 = .029$, F = 3.944, Sig. of F = .004, * ≤ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า

ค่าสถิติ Durbin-Watson เท่ากับ 1.613 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.50-2.50 แสดงให้เห็นว่าค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ค่า R เท่ากับ .196 ซึ่งปกติค่า R จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม จากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวแปรอิสระข้างต้นมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ค่อนข้างน้อย ซึ่งมีค่าขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .196

R^2 (อ่านว่า อาร์ สแควร์) เท่ากับ .038 แสดงว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถอธิบายจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 3.80

$Adj. R^2$ เท่ากับ .029 แสดงว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถอธิบายจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ .029 หลังปรับค่าเรียบร้อยแล้ว

F เท่ากับ 3.944 ซึ่งให้เห็นว่าการถดถอยพหุคูณสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ได้ 3.944

ค่า Sig. of F เท่ากับ .004 ซึ่งให้เห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยรวมมีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค่า B แสดงถึงค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ซึ่งค่าคงที่เท่ากับร้อยละ -593.390 หมายความว่า หากไม่คำนึงถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรฯ จะลดลง 593.39 บาทต่อเดือน ตามค่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับร้อยละ -263.811 หมายความว่า หากปัจจัยด้านเศรษฐกิจอื่นคงที่จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรฯ ลดลง 263.81 บาทต่อเดือน ถ้ารายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ลดลงหนึ่งหน่วย ผลตอบแทนการออม เท่ากับร้อยละ 602.901 ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับร้อยละ 140.498 และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินเท่ากับร้อยละ 297.333 ตามลำดับ

ค่า Beta แสดงถึงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของกลุ่มตัวแปรอิสระเท่านั้น ซึ่งค่า Beta จะไม่มีหน่วย จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับ -.075 ผลตอบแทนการออมเท่ากับ .162 ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับ .051 และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงิน เท่ากับ .080 ตามลำดับ

ค่า t เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบว่ากลุ่มตัวแปรอิสระใดบ้างที่สามารถนำมาเขียนสมการถดถอยพหุคูณได้ ซึ่งตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการดังกล่าวมีผลต่อตัวแปรตามที่ทำการศึกษา ค่า t ของค่าคงที่เท่ากับ -.643 ($p\text{-value} > .05$) รายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับ -.909 ($p\text{-value} > .05$) ผลตอบแทนการออม 2.228 ($p\text{-value} < .05$) ภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ เท่ากับ 0.694 ($p\text{-value} > .05$) และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินเท่ากับ 1.336 ($p\text{-value} > .05$) ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านผลตอบแทนการออม (X_2) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำสบประดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และสามารถเขียนสมการถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$\hat{y} = 602.901X_2$$

แทนค่า

$\hat{y}$ = จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

X_2 = ผลตอบแทนการออม

อภิปรายผล

1. ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 พบว่า จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่ากับ 2,645.75 บาท จำนวนเงินออมสูงสุดต่อเดือน 20,000 บาท และจำนวนเงินออมต่ำสุดต่อเดือน 0 บาท ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าตัวอย่างของงานวิจัยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท ร้อยละ 61 และยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ Hansri (n.d.) ที่ศึกษาการออมของครัวเรือนฐานรากในประเทศไทย พบว่าการออมเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 3,932.00 บาท

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจด้านผลตอบแทนการออมมีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าปัจจัยเศรษฐกิจด้านผลตอบแทนการออมมีความสัมพันธ์กับด้านรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ด้านภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินไม่สูงเกินไป หรือไม่มีภาวะซ้ำซ้อนของตัวแปรระหว่างกัน ขณะที่ด้านรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ด้านภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินเกณฑ์ของข้อตกลงเบื้องต้นการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ จึงทำด้านรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ด้านภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินไม่มีผลต่อจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากงานวิจัย เกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ความสำคัญกับปัจจัยเศรษฐกิจด้านผลตอบแทนการออมอยู่ในระดับมาก จึงทำให้ปัจจัยเศรษฐกิจด้านผลตอบแทนการออมมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมในขณะที่ปัจจัยเศรษฐกิจ ด้านรายรับรวมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ด้านภาระหนี้สินต่อเดือนของเกษตรกรฯ และด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมต่อเดือนของเกษตรกรฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ John Maynard Keynes (1936) ที่ระบุว่าอัตราผลตอบแทนและการได้รับผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจออมเงิน นอกจากนี้ตัวอย่างของงานวิจัยที่นำมาใช้แทนประชากรมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 80 ช่วยอธิบายว่าทำไมความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนการออมกับจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของเกษตรกรชาวไร่น้ำในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ค่อนข้างต่ำ ($R = .196$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Chaithongkam (2014) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผลตอบแทนการออมมีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัย Ammasudh (2015) ที่ศึกษาการตัดสินใจออมเงินผ่านการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานเงินเดือนประจำในกรุงเทพฯ พบว่า ผลตอบแทนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนรวมหุ้นระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออมของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หรือสถาบันการเงินควรให้ความสำคัญกับ รูปแบบของผลตอบแทนการออม และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออมเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก หรือดอกเบี้ยรับทำให้ออมเงิน เนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ผลตอบแทนการออม มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของเกษตรกรชาวไร่สับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวไร่มะม่วง และชาวสวนมะพร้าว ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินในด้านต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของเกษตรกรในสภาพสังคมในปัจจุบัน
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของแรงจูงใจในการออม การตัดสินใจที่จะออมเงิน หรือการวางแผนทางการเงิน นอกเหนือจากตัวแปรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษา มีความสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือสนทนากลุ่มกับกลุ่มเกษตรกรชาวไร่สับปะรด เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติในการออม สภาพเศรษฐกิจ ปัญหา และอุปสรรคในการออมเงิน

เอกสารอ้างอิง

- กมลพรรณ ก้อนทอง. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมราชทัณฑ์จังหวัดนนทบุรี. ภาคนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
- ณัฐธาร์ตน์ หาญศรี. (ม.ป.ป). การออมของครัวเรือนฐานรากในประเทศไทย. ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก ธนาคารออมสิน.
- บุญรุ่ง จันทรรณาค. (2554). การออม. [Online]. Available: <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>. [2563, กุมภาพันธ์ 4].
- ปรมาภรณ์ สระสินทร. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเงินของบุคลากรกรมชลประทาน สำนักชลประทานที่ 14. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- ปิยพร อามสุทธิ์ (2558). การตัดสินใจออมเงินผ่านการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานเงินเดือนประจำในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- มยุรี สุวรรณาวุธ และอุษณากร ทาวะรมย์. (2558). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมการออมของประชาชนในพื้นที่ ตำบลบ้านเขว้า อำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี. วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง มหาวิทยาลัยบูรพา. (4): 148-184.

- มรกต ฉายทองคำ. (2557). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศิริลักษณ์ ศิริมาจันทร์. (2557). **90 วัน ออมเปลี่ยนชีวิต**. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
- สายฝน ปักขาสวย. (2562). **ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี**. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- สำนักเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (2558). **ประมาณการเศรษฐกิจไทย** [Online]. Available: <http://www.fpo.go.th/main/Economic-report/ThailandEconomic-Projections.aspx>. [2562, ธันวาคม 15].
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2562). **ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร**. [Online]. Available: <http://www.oae.go.th/view/1/>. [2562, ธันวาคม 15].
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558). **การออมภาคครัวเรือนไทย**. [Online]. Available: <http://www.nso.go.th>. [2562, ธันวาคม 15].

Reference

- Cochran, W.G (1953). **Sampling Techniques**. New York: John Wiley&Son. Inc.
- John Maynard Keynes. (1936). **The General Theory of Employment, Interest and Money**. London:Mac Millan

Translated Thai References

- Ammasudh P. (2015). **A Decision Making to Save Money by Investing in Long Term Equity Fund of Fixed Salary Employees in Bangkok**. Master of Business Administration. Bangkok University. (in Thai)
- Chaithongkam M. (2014). **Factors Influencing Money-Saving Decision of People in the Working Age Group in the Bangkok Metropolitan Area**. Master of Business Administration. Bangkok University. (in Thai)
- Fiscal Policy Office. (2017). **Thai Economic Forecast**. [Online]. Available: <http://www.fpo.go.th/main/Economic-report/ThailandEconomic-Projections.aspx> [2019, December 15]. (in Thai)
- Hansri N. (2015). **Saving of Basic Households in Thailand**. Economic Research Center. Grassroots Economic and Business. Government Savings Bank. (in Thai)
- Jannak B. (2012). **Saving**. [Online]. Available: <https://www.sites.google.com/site/boonrungk02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>. [2563, กุมภาพันธ์ 4] . (in Thai)

- Konthong K. (2017). **Factors Affecting Savings of Government Officials of the Department of Corrections, Nonthaburi Province**. Master of Business Administration. Stamford International University. (in Thai)
- National Statistical Office. (2017). **Thai Household Savings**. [Online]. Available: <http://www.nso.go.th> (December 23, 2019) . (in Thai)
- Office of Agricultural Economics. (2019). [Online]. Available: **Agricultural Economic Data**. Search on December 15,2019. . (in Thai)
- Paksasouy S. (2018). **Factors Affecting Savings of Subdistrict Administrative Organization Employees in Phetchaburi**. Master of Business Administration. Stamford International University. (in Thai)
- Sirimachan S. (2015). **90 Days Saving life**. Technology Promotion Association (Thailand-Japan).
- Srasintorn P. (2017). **Factor Influencing Irrigation Officers' Saving in the Royal Irrigation Department, Irrigation Office 14**. Master of Business Administration. Stamford International University. (in Thai)
- Suwannawut M. and Tavarom A. (2017). **The Relationships between Social and Economic Factors and Public Saving Behavior in Ban Serd Sub-district, Panusnikom District, Chon Buri Province**. Journal of Public Administration and Politics. Volume 1 Year 4. (148-184). Burapha University. (in Thai)

คณะผู้เขียน

นายสุมานะ นาคผ่อง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

เลขที่ 1458 ถนนเพชรเกษม ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

e-mail: sumana.ya2310@gmail.com

ดร. สุเมธ ตูวदारาทระกูล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

เลขที่ 1458 ถนนเพชรเกษม ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

e-mail: sumeth.tuvadaratragool@stamford.edu